

Elementary, my dear Watson

Eind 2021 deed ik mezelf een belezenis cadeau. Nee, dat is geen typefout. Wel een woordspeling.

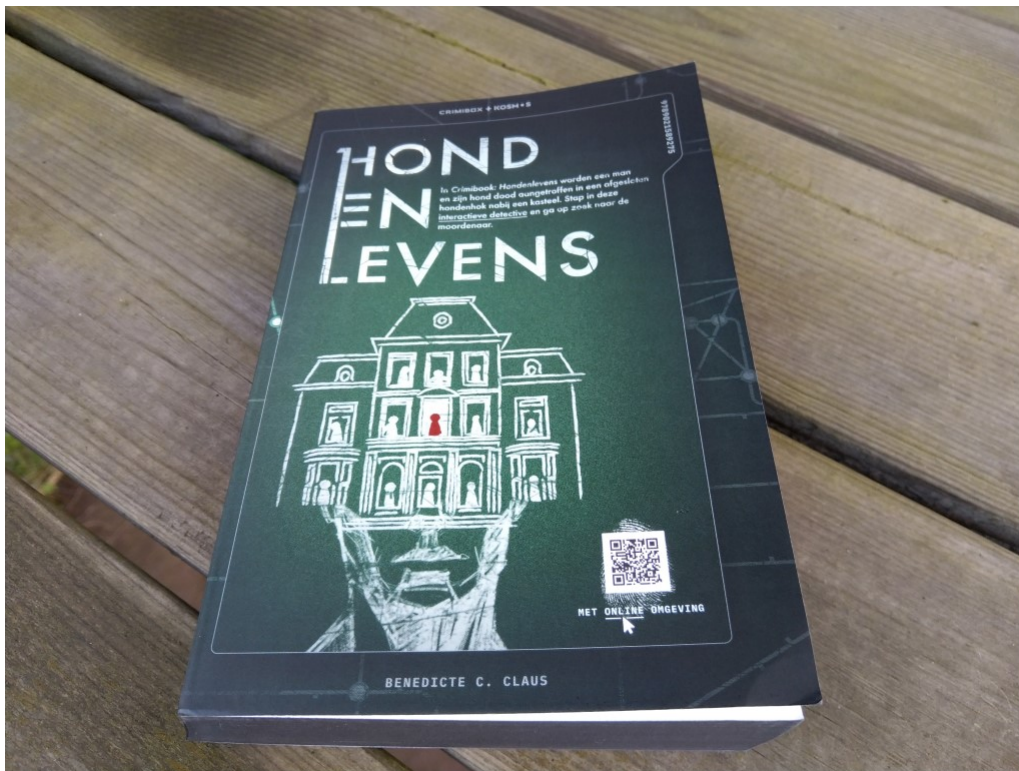
Een advertentie voor [Hondenlevens, een “bloedstollende interactieve thriller”](#) trok mijn aandacht.

“Crimibox en Kosmos Uitgevers presenteren Crimibook: een interactieve detective waarbij de lezer wordt uitgedaagd om, samen met de personages uit het boek, de moordenaar te ontmaskeren. Het verhaal bevat veel motieven, twee nalatige rechercheurs, één aandachtige wijkagente en de lezer, die haar helpt de dader te ontmaskeren.

Inclusief online omgeving waarin je op zoek kunt gaan naar extra bewijslast om zelf tot de oplossing te komen.”

Dat leek me wel wat en dus bestelde ik voor 21,99 EUR een exemplaar bij Crimibox. *Hondenlevens* is het eerste boek van deze startup die actief is in de Lage Landen en gevestigd is in Gent. Het andere aanbod, met analoge en digitale spellen, kan je bekijken op de website.

Een paar dagen later landde het boek in mijn brievenbus. 319 bladzijden leesvoer verpakt in een mooie cover. De zwarte paginaranden zijn zeker ook een visuele meerwaarde.

Hondenlevens is een echte *whodonnit*, waarbij je samen met wijkagente Karen Meyer en rechercheurs Mette Booster en Willem Maertens op zoek gaat naar de moordenaar van kasteelheer Rolf De Taey.

Het boek begint met een inhoudstafel, die me meteen naar Google Translate doet grijpen. De eerste interactie met de digitale wereld is er dus al nog voor ik begin te lezen. De hoofdstukken dragen namelijk allemaal Latijnse namen en dat is een taal die ik echt niet machtig ben. Maar het is wel de moeite waard er even tijd in te investeren.

Op de volgende bladzijden kan je de inplanting en plattegronden van kasteel De Taey bekijken. Handig tijdens het lezen!

En dan gaat het gebeuren van start. In de proloog wordt de lezer uitgenodigd om toe te treden tot een anoniem genootschap dat via een chatroom crime cases oplost. Onderaan de uitnodiging vermeldt de beheerder van het genootschap een qr-code en afgekorte url, waarmee je jezelf toegang verschaft tot het portaal. Het begin van je digitale avontuur, waar duidelijk wat voorbereiding en technologie aan te pas is

gekomen.

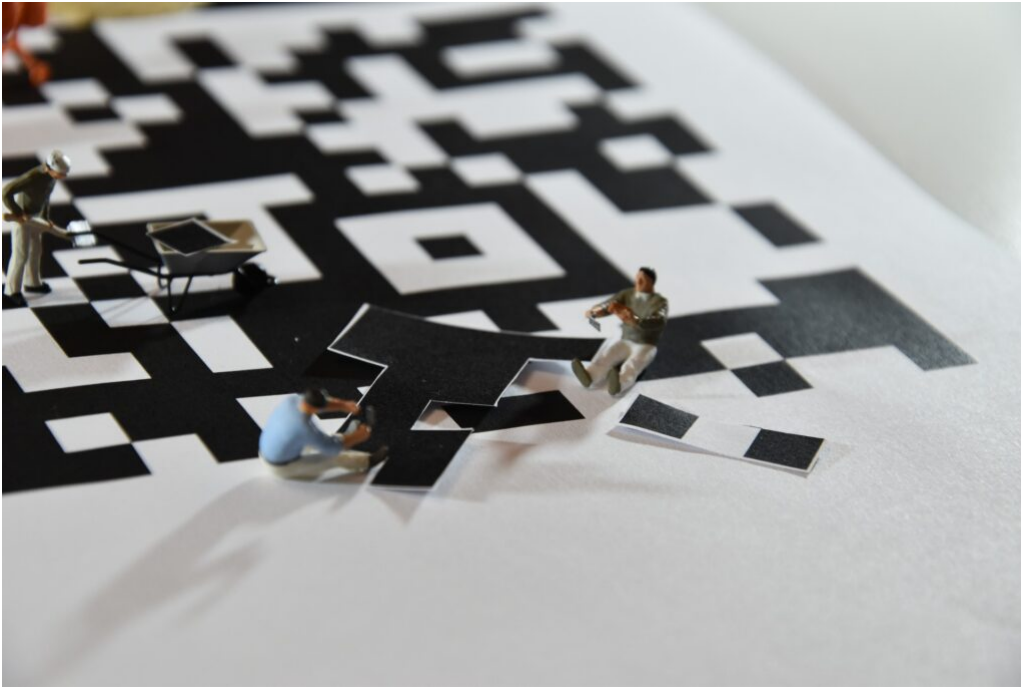
Zodra deze formaliteiten zijn afgerond, grijp je terug naar het boek. Op het einde van elk hoofdstuk staat een nieuwe code/link, waarmee je verder kan speuren in de online omgeving. E-zie.

Ik had mijn research duidelijk niet al te grondig gedaan en

veronderstelde dat *Hondenlevens* een Nederlands boek is. Niets is minder waar; Lochristi blijkt the place to be. Heerlijk, die Vlaamse couleur locale. Daarnaast is *Hondenlevens* ook een erg actueel boek. Het verhaal speelt zich af in de periode november 2020 – februari 2021 en de open ramen, social distancing en andere corona-maatregelen maken dat overduidelijk. Wie even uit de realiteit wilde vluchten is er dus aan voor de moeite.

“Kan ik het boek ook lezen zonder dat extra spel-element”, vroeg iemand me. Dat lijkt me écht niet het opzet. Je komt via de online omgeving heel wat bijkomende zaken te weten, waardoor je veel zou missen. Heb je geen zin in al die technologie, lees dan gewoon een ander boek.

Ben je op zoek naar hoogdravende literatuur, waarin “show, don’t tell” het motto is? Laat *Hondenlevens* dan ook liggen. Net zoals wanneer je je ergert aan clichés (de slordige flik met zakken vol papiertjes, de ploetermoeder die werk en privé moet combineren, de bad guy die vermoord werd,...). Wie last heeft van namen die verwisseld worden, zal ook bij dit boek even op de tanden moeten bijten. Maar: zelfs in Billy Summers, het laatste boek van Stephen King, ging het op dat gebied even fout.

Voor wie is het boek dan wel ideaal? Iedereen die eens “anders” wil lezen. Iedereen die wil spelend lezen of lezend spelen. Iedereen die niet graag leest, maar wel graag online snuistert. Iedereen die een smartphone heeft die een beetje wil meewerken. Bij mij ging het vaak mis, waardoor sessies werden afgesloten en ik opnieuw moest beginnen. Maar ik vermoed dat dat met de pensioengerechtigde leeftijd van mijn smartphone te maken heeft.

Eén ding was voor mij wel heel de tijd duidelijk; het boek zou uitgelezen worden en ik zou geen codes/links overslaan. En dat bleek de juiste insteek. Het laatste deel van *Hondenlevens* heb ik in één ruk uitgelezen, wat niet bepaald het plan was. Ik zou zondagochtend mijn blog voorbereiden en vermelden dat ik op dat moment nog niet wist wie de dader was. Vergeet het, ik dook zondagochtend in mijn boek en kwam zondagmiddag in tijdsnood. (Al kende ik toen wel de identiteit van de dader.)

Ik bleef verder lezen door de de plotwendingen, maar ook de stijgende verbazing over de extra websites die voor dit boek zijn aangemaakt. Mijn creatieve brein ging in overdrive (maar dat is dan weer een ander verhaal, voor één of ander vrijwilligerswerk-avontuur).

Slotsum. *Hondenlevens* is een aanrader voor de technisch onderlegde (niet) lezer die eens wat anders wil. Ik heb veel plezier beleefd aan dit avontuur en geef het boek graag door aan de tiener des huizes. Benieuwd wat haar mening is!

Heb jij nog tips op gebied van "anders lezen"? Ik ben op 1 januari begonnen aan een Franstalig boek, waar ook behoorlijk wat opzoekwerk aan te pas gaat komen. Maar dan eerder van taalkundige aard...

Tot de volgende!

E.